

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 115.992 van 17 februari 2003
in de zaak A. 98.775/XIV-1031.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat P. MEULEMANS,
 kantoor houdende te 2800 MECHELEN,
 Koningin Astridlaan 143

tegen :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Armeense nationaliteit, op 22 december 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 november 2000 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 1 augustus 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 9 februari 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 5 december 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 januari 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat P. MEULEMANS verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur Ch. LECHAT, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij op 15 april 2000 België binnenkomt en zich op 17 april vluchteling verklaart; dat op 1 augustus 2000 de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing neemt tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 24 november 2000 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 1 augustus 2000 tot weigering van verblijf bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is;

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een enig middel aanvoert dat luidt als volgt:

“Schending van artikel 52 par. 2, al. 4 van de Vreemdelingenwet.

Aangezien het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen bij beslissing van 24 november 2000 besluit tot de weigering van verblijf door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 1 augustus 2000.

Dat deze beslissing zijn grondslag vindt in artikel 52, Par. 2 al. 4 dat voorziet dat een vluchteling niet zal toegelaten worden in het Rijk te verblijven wanneer deze binnen de maand na de verzending geen gevolg heeft gegeven aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen en daarvoor geen geldige reden kan opgeven;

Dat zulke oproepen steeds aangetekend met ontvangstbewijs worden verzonden aan het opgegeven adres, zijnde in casu 2600 Berchem, ;

Dat verzoeker wel op het adres 2600 Berchem, , woont doch daar de weigeringsbeslissing wel is toegekomen is het ook logisch dat ook op dit adres de oproeping zou moeten toegekomen zijn;

Dat verzoeker in elk geval nooit een ontvangstbewijs heeft afgetekend voor de oproeping van 16 oktober 2000 op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen wordt verzocht het bewijs van in ontvangstname van de oproeping en de beslissing af te geven;

Dit verzoeker van in het begin door het OCMW werd gewezen op het feit dat elke brief die afkomstig is van Brussel en het teken draagt van ofwel het Ministerie ofwel het Commissariaat dient afgegeven te worden aan de sociaal assistent die hem werd toegewezen;

Aangezien het artikel 52 par. 2 al. 4 werd ingevoegd om aan te tonen dat de asielzoeker een blijvende belangstelling moet vertonen voor de aangevatte asielprocedure;

Zie Memorie van Toelichting Zie Vluchtelingen, Dirk Vanheule, blz. 153, nr. 379, 1998

Aangezien enkel de bewuste onttrekking aan de procedure getuigt van een gebrek aan belangstelling in het resultaat van de erkenningsaanvraag;

Zie Vluchtelingen, Dirk Vanheule, blz 153, nr. 380, uitgave 1998

Dat wanneer zou blijken dat de oproeping van 16 oktober 2000 toch werd betekend aan het opgegeven adres verzoeker de aandacht wenst te trekken op het feit dat op zijn adres meerdere kamers zijn gevestigd terwijl slechts één brievenbus is voorzien;

Dat zulks vroeg of laat aanleiding geeft tot moeilijkheden;

Aangezien uit het hierboven vermelde én uit het beroep bij de Raad van State om zijn procedure toch nog te kunnen verder zetten manifest blijkt dat verzoeker wel degelijk is geïnteresseerd in zijn erkenningsaanvraag;

Dat deze overmachtsituatie niet aan verzoeker kan worden verwezen en dus ook geen aanleiding mag geven tot een onontvankelijkheidsbeslissing;
Zie Parl. St. Senaat 1992-93, 555/2, 92.”.

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij betoogt dat zij in de woont en niet in de ; dat uit het administratief dossier echter blijkt dat zij op 4 oktober 2000 haar gekozen woonplaats veranderde van Klein Kasteeltje, 9/ Liniestraat 27, 1000 Brussel in , 2600 Berchem en dat de commissaris-generaal zowel de oproepingsbrief voor het verhoor als de bestreden beslissing naar dit laatste adres heeft gestuurd; dat de verzoekende partij wel de bestreden beslissing heeft ontvangen doch niet de oproepingsbrief; dat het niet ontvangen van de oproepingsbrief enkel te wijten is aan de foute straatnaam die de verzoekende partij zelf had opgegeven en dat zulks geen overmacht vormt; dat hieraan geen afbreuk wordt gedaan door het feit dat zij de bestreden beslissing wel heeft ontvangen; dat bovendien blijkt dat de oproepingsbrief ook op voornoemd adres is aangeboden doch terug naar de afzender werd gestuurd met de vermelding “onbekend”; dat de verzoekende partij er zelf op wijst dat op haar adres meerdere kamers zijn gevestigd terwijl er slechts één brievenbus is voorzien en “dat zulks vroeg of laat aanleiding geeft tot moeilijkheden”; dat de verzoekende partij dus zelf problemen voorzag die konden worden verholpen, zodat dit geen overmacht vormt; dat het enige middel ongegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zeventien februari tweeduizend en drie, door :

de HH. C. ADAMS,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

M. MILOJKOWIC,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.